

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 17C/86/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115204300
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Majeriková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5115204300.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Majerikovou v právnej veci navrhovateľky: O. M., nar. XX.X-XXXX, bytom Z. C. XXXX/XX, T. - T., občan SR, proti odporcovi: N. M., nar. XX.X-XXXX, bytom Z. C. XXXX/XX, T. - T., t. č. ÚVTOS Dubnica nad Váhom, občan SR, o vylúčenie z užívania nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd úplne vylučuje odporcu N. M., nar. XX.X-XXXX, z užívania bytu č. 3, nachádzajúceho sa na 1. poschodí, vo vchode č. XX, obytného domu č. súp. XXXX na Ul. Z. C. v T. v T., ktorý dom je postavený na pozemku parc. č. KNC XXXX/XX zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m² a z užívania spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku podiel vyjadrený v 6984/273541 zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre okres T., obec T., kat. úz. T., a to právoplatnosťou tohto rozsudku.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 99,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 17.2.2015 domáhala súdneho výroku, v ktorom by súd v návrhu označeného odporcu úplne vylúčil z užívania nehnuteľnosti, a to byt č. 3, nachádzajúci sa na 1. posch. vo vchode č. XX obytného domu č. súp. XXXX na Ul. Z. C. v T. - T., ktorý dom je postavený na pozemku parc. č. KNC 1472/74 zastavané plochy a nádvoria o výmere 539 m² a z užívania spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach domu a na pozemku podiel v XXXX/XXXXXX zapísaný na LV č. XXXX pre okres T., obec T., kat. úz. T. na Okresnom úrade Žilina, katastrálny odbor. Svoj návrh odôvodňovala tým, že rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 30P 374/2012-65 zo dňa 16.9.2013, právoplatným dňa 8.11.2013, súd rozviedol manželstvo navrhovateľky a odporcu a mal. deti Q., nar. X.XX-XXXX a Z., pochádzajúce z manželstva účastníkov zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky ako matky. Keďže po rozvode manželstva zatiaľ nedošlo medzi účastníkmi konania k vyporiadaniu zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov, navrhovateľka a odporca majú naďalej v bezpodielovom spoluvlastníctve predmetnú nehnuteľnosť, a to byt č. 3 nachádzajúci sa na 1. posch. vo vchode č. XX, obytného domu č. súp. XXXX na Ul. Z. Bela v T., zapísaný na LV č. XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 3T 57/2013-416 zo dňa 8.10.2013 bol odporca právoplatne uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona a za to bol právoplatne nepodmienečne odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pričom bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonáva v súčasnosti v ÚVTOS v Dubnici nad Váhom. Zločinu sa dopustil tým, že týral tak navrhovateľku, ako i obe maloleté deti, tak, ako je skutok popísaný v označenom rozsudku. Odporca spôsobil tak navrhovateľke, ako i maloletým deťom psychické a fyzické utrpenie, vyvolávaním strachu, stresu, bezdôvodným bitím, kopaním, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním a iným správaním, ktoré

ohrozuje ich fyzické a psychické zdravie, odopieral im osobnú hygienu. V predmetnej veci je tak na základe výsledkov trestného stíhania odporcu nepochybne, nesporne a bezpečne preukázané, že odporca sa dopúšťal fyzického a psychického násillia vo vzťahu k navrhovateľke ako manželke a k ich dvom maloletým deťom, pričom bývali v spoločnom byte a ich ďalšie spolužitie s odporcom sa stalo neznesiteľným. Odporca zločin spáchal závažnejším spôsobom na viacerých osobách. Pokiaľ ide o prípadné ďalšie spolužitie odporcu s navrhovateľkou a deťmi po návrate z výkonu trestu toto spolužitie je absolútne vylúčené jednak na zdravotné následky, obavy navrhovateľky a detí o svoj život, ale najmä i s poukazom na to, že znalci, ktorí boli ustanovení v trestnom konaní konštatovali, že u odporcu pretrváva riziko, že v tomto svojom konaní, ktoré naplnilo skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej a zverenej osoby voči navrhovateľke a deťom, bude (môže) pokračovať. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadala, aby súd úplne vylúčil odporcu z užívania predmetného bytu, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov.

Odporca sa k podanému návrhu nevyjadril, v podaní zo dňa 23.3.2015 (č.l. 25) uviedol, že súdneho pojednávania sa nechce zúčastniť a navrhol doplnenie dôkazu o jeho hodnotenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Účasť účastníka konania na pojednávaní je jeho právom, ktoré v danom prípade u odporcu nebolo využité a preto súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti pri aplikácii ustanovenia § 101 ods. 2 veta druhá O.s.p. a na základe vykonaného dokazovania, a to najmä výsluchom navrhovateľky, oboznámením sa s listinnými dôkaznými prostriedkami nachádzajúcimi sa v spise, a to najmä výpisom z listu vlastníctva č. 1722 pre kat. úz. Závodie, rozsudkom Okresného súdu Žilina 30P 374/2012-65 zo dňa 16.9.2013, rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 3T 57/2013-416 zo dňa 8.10.2013, uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 1To 122/2013-463 zo dňa 3.12.2013 zistil nasledovný skutkový stav.

Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Žiline sp. zn. 30P 374/2012-65 zo dňa 16.9.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 8.11.2013. Maloleté deti na čas po rozvedení boli zverené do osobnej starostlivosti matky a už v odôvodnení rozhodnutia súd konštatoval, že vzťahy medzi účastníkmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené, kedy navrhovateľka poukazovala na psychické a fyzické týranie zo strany manžela.

Z výpisu z LV č. 1722 pre kat. úz. Závodie súd vzal za nesporne preukázané, že v obytnom dome súp. č. XXXX na parc. KNC XXXX/XX byt č. 3, vo vchode XX na 1. posch. a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku 6984/273541 ako vlastníci sú zapísaní účastníci konania v podiele 1/1, titul nadobudnutia zmluva o prevode vlastníctva bytu a zariadení záložného práva zo dňa 21.1.2011 podľa V 10469/2010-96/11.

Navrhovateľka v priebehu konania zotrvala na skutkovom odôvodnení návrhu a poukazovala na to, že zo strany odporcu počas trvania manželstva dochádzalo voči nej, ako aj voči maloletým deťom k psychickému a fyzickému násilliu.

Odporca bol rozsudkom Okresného súdu v Žiline č.k. 3T 57/2013-416 zo dňa 8.10.2013 uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa dopustil tým, že v mieste trvalého bydliska v trojizbovom byte č. X v T., na Ul. Z. C. č. XXXX/XX v období najmenej od 27.12.2011 až do dňa 29.10.2012 s výnimkou období od 12.2.2012 do 10.4.2012 a od 2.6.2012 do 23.9.2012, kedy boli manželka a deti odsťahovaní, najmä psychicky týral svoju manželku a svoje deti, a to tak, že od nich vyžadoval dodržiavanie ním stanovených pravidiel v domácnosti, čo sa týka čistoty bytu, ukladania vecí do komínkov do skríň, prania, pohybovania sa po byte, požadoval od nich, aby po svojom príchode do bytu z vonkajšieho okolia alebo po návrate z balkóna sa okamžite prezliekli do druhého čistého oblečenia, aby sa osprchovali, lebo inak manželke nadával, neustále sa im vyhrážal, pričom týmto konaním počas celého obdobia u poškodených vyvolával nadmerný strach a stres, čo veľmi zle psychicky znášali, pričom následkom jeho správania podľa znaleckého posudku znalkyne z odboru psychológia a klinická psychológia detí bola u poškodenej Gabriely M. zistená protrahovaná úzkostná reakcia s významnými úzkostnými prejavmi, emočnou nerovnováhou a anticipačnou úzkosťou, subjektívnymi ťažkosťami ako vnútorné chvenie, pocity ostražitosti v očakávaní neadekvátnej reakcie manžela, plačlivosť, strach, napätie, u poškodenej mal. Q. boli zistené významné prejavy poruchy prispôsobovania aj v dôsledku úzkostného reagovania ako reakcie na závažný stres, čo zasiahlo aj sociálnu integritu jeho osobnosti, oslabilo jeho sebavedomie a dôveru v primeranosť sociálnych

vzťahoch a u poškodeného mal. Z. znalkyňa zistila významnú psychickú nevyrovnanosť dieťaťa a nevylúčila prejavy potencionálnej psychickej deprivácie, pričom u oboch maloletých detí znalkyňa predpokladá vážne ohrozenie primeraného osobnostného a potencionálneho vývinu a ohrozenie ich psychického zdravia, pokiaľ by zotrvali v napätej atmosfére v dôsledku neadekvátneho postoja obvineného voči nim a ich matke. Za toto konanie bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 1To 122/2013-463 zo dňa 3.12.2013 odvolanie obžalovaného odporcu zamietol, pretože nie je dôvodné a rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 3.12.2013.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 853 ods. 1 občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Súd pri zákonom posudzovaní predmetného prípadu vychádzal z vyššie citovaných zákonných ustanovení, ktoré v ods. 2 umožňuje obmedziť alebo úplne vylúčiť užívacie právo jedného z manželov k domu, resp. bytu, ktorý je predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Použitie právneho prostriedku upraveného v ustanovení § 146 Občianskeho zákonníka aj po zániku manželstva, a teda po zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov je možné za použitia ustanovenia § 853 Občianskeho zákonníka so zreteľom na to, že správa majetku bývalých manželov sa až do vyporiadania riadi ustanoveniami o bezpodielovom spoluvlastníctve (R 17/1967). Účelom úpravy v ustanovení § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je obmedzenie násillného správania manželov pri nezhodách o právach a povinnostiach vyplývajúcich z ich bezpodielového spoluvlastníctva a riešiť jeden z najakútnejších problémov obetí domáceho násillia. Takéto obmedzenie, resp. vylúčenie užívacieho práva teda prichádza do úvahy vtedy, ak vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnej domácnosti, dochádza k fyzickému alebo psychickému násilliu, resp. k hrozbe takýmto násillím. Predpokladom pre použitie občianskoprávnej sankcie proti druhému manželovi buď vo forme obmedzenia užívacieho alebo vo forme úplného vylúčenia z užívacieho (nevlastníckeho) práva k domu či bytu (v bezpodielovom spoluvlastníctve) sú existencia bezpodielového spoluvlastníckeho vzťahu manželov k domu alebo bytu, existencia spolužitia obidvoch manželov v dome alebo v byte, existencia fyzického alebo psychického násillia, eventuálne existencia čo i len hrozby takéhoto násillia, realizácia násillia (alebo hrozba ním) vo vzťahu k manželovi alebo blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte nachádzajúcim sa v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov a neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia. V prípade splnenia uvedených podmienok súd vždy vo svojej pôsobnosti hodnotí stav a stupeň narušenia vzťahov medzi osobami z toho hľadiska, či sa stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným. Rozhodnutie o tejto otázke je výsostným oprávneným súdu a je závislé od okolností konkrétneho prípadu a úvah súdu.

Súd v konaní postupoval podľa § 132 O.s.p., podľa ktorého súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci.

Súd pri rozhodovaní o návrhu na úplné vylúčenie z užívacieho práva predmetného bytu v bezpodielovom spoluvlastníctve účastníkov konania bol podľa § 135 ods. 1 O.s.p. viazaný rozhodnutím súdu o tom, že bol spáchaný zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby a kto ho spáchal a v čase rozhodovania súdu rozhodnutie 3T 57/2013 zo dňa 8.10.2013 už nadobudlo právoplatnosť.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že všetky z vyššie uvedených podmienok sú splnené. Počas trvania manželstva účastníci bývali v spoločnej domácnosti a po rozvedení manželstva naďalej býva v predmetnom byte doposiaľ navrhovateľka spolu s maloletými deťmi a je v konaní nepochybne preukázané, že po zániku bezpodielového spoluvlastníctva nedošlo k vyporiadaniu BSM dohodou ani rozhodnutím súdu. Taktiež mal súd za preukázané existenciu, ako aj realizáciu násillia počas trvania manželstva zo strany odporcu. V trestnom konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 3T 57/2013 bolo jednoznačne preukázané, že odporca týral blízku osobu spôsobujúc jej psychické

a fyzické utrpenie najmä vyvolávaním strachu a stresu, bezdôvodným bitím, kopaním, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické a psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť odopieraním nevyhnutne osobnej hygieny a bývania a spáchal čin závažnejším spôsobom konania uvedeným v ustanovení § 138 písm. j) Trestného zákona na viacerých osobách, čím spáchal zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), b), ods. 2 písm. d) Trestného zákona za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.12.2013. Z odôvodnenia rozhodnutia je nepochybné, že k osobe obžalovaného bol znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia vypracovaný znalecký posudok a podľa znalcov obžalovaný má tendenciu k agresívnym prejavom nielen na verbálnej úrovni, ale aj k agresívite brachiálnej. Zistená abnormálna osobnostná štruktúra môže podľa znalcov predstavovať zo spoločenského hľadiska riziko pokračovania v tomto správaní voči svojim najbližším. Znalkyňa vo vzťahu u poškodenej diagnostikovala postrahovanú dlhšie trvajúcu úzkostnú reakciu, ktorá sa vyvinula v súvislosti s konaním obžalovaného s úzkostnými prejavmi, emočnou nerovnováhou a anticipačnou úzkosťou a subjektívnymi ťažkosťami, ako vnútorné chvenie, pocity ostražitosti v očakávaní neadekvátnej reakcie manžela, plačlivosť, strach, napätie a u maloletých Q. a Z. uviedla, že možno predpokladať vážne ohrozenie primeraného ich osobnostného a sociálneho vývinu, teda ich ohrozenie psychického zdravia v dôsledku neadekvátneho správania obžalovaného voči nim a matke, pokiaľ by zotrvali v napätej rodinnej atmosfére.

Na základe vyššie uvedených dôkazov, ako aj vzhľadom na diagnostikovanú stresovú poruchu navrhovateľky, ako aj na závažné zmeny v osobnostnej štruktúre odporcu (zistená abnormálna osobnostná štruktúra môže podľa znalcov predstavovať zo spoločenského hľadiska riziko pokračovania v tomto správaní voči svojim najbližším) súd dospel k záveru, že ďalšie spolužitie navrhovateľky s odporcom v spoločnom byte sa pre navrhovateľku stalo neznesiteľným. Neznesiteľné spolužitie treba chápať tak, že pomery v byte navrhovateľke a jej deťom ako blízkym príbuzným nedovoľuje byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o život a zdravie ostatných členov domácnosti a právo na ochranu života a zdravia, ktoré bolo násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu. Neznesiteľnosť spolužitia účastníkov v spoločnej nehnuteľnosti je v priamej príčinnej súvislosti s psychickým násilím zo strany odporcu voči navrhovateľke a maloletým deťom. Na tomto závere súdu nič nemení ani tá skutočnosť, že odporca je toho času vo výkone trestu odňatia slobody. Pokiaľ ide o doplnenie dokazovania o hodnotenie odporcu z výkonu trestu odňatia slobody tento nepovažoval v danej veci za dôvodný, nakoľko s poukazom na zásady hodnotenia dôkazov (do obsahu základného práva na vyjadrenie sa ku všetkým vykonaným dôkazom, ktoré účastník konania pred súdom navrhol, nepatrí povinnosť súdu vykonať všetky navrhnuté dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdom v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci sudcovi umožňuje vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú) a z výsledkov doterajšieho dokazovania súd mal skutkový stav pre meritórne rozhodnutie zistený dostatočne. Je potrebné v danej veci poznamenať, že súd právom musí chrániť slabšiu stranu aj za cenu zásahu do výkonu vlastníckeho práva, poskytnúť možnosť, aby sa právne situácie riešili takým spôsobom, aby ten z manželov (bývalých), ktorý zasahuje do práva druhého na pokojný a zdravý život bol obmedzený aj v takých právach ako je právo spoluvlastníka na užívanie spoločnej nehnuteľnosti. Hoci ide o pomerne veľký zásah do práv bezpodielového spoluvlastníka súd poukazuje na to, že ešte väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny (najmä detí) bývajúcich v spoločnom byte a právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované má absolútnu povahu a je teda silnejšie ako vlastnícke právo násilníka.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je skutkovo a právne dôvodná a vlastnícke právo odporcu k spoločnému bytu v záujme ochrany života a zdravia navrhovateľky a detí účastníkov obmedzil a úplne vylúčil odporcu z užívania spoločného bytu. Vlastnícke právo odporcu k spoločnému bytu zostalo však zachované a obmedzila sa len jedna jeho zložka ius utendi. Na základe úplného vylúčenia z užívania spoločného bytu odporca musí byť opustiť, pričom však zostáva naďalej bezpodielovým spoluvlastníkom predmetného bytu.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého zákonného ustanovenia účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľka ako úspešný účastník konania si právo na náhradu trov konania uplatnila, a to titulom zaplateného súdneho

poplatku z podaného návrhu vo výške 99,50 eur, a preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke trovy konania vo výške 99,50 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 221 ods. 1 OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 OSP, skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 2 OSP, ustanovenie § 205a ods. 1 OSP sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).